1292
2 7 OKT. 1942
A
Jfr. 1942

FRIHETEN

Nr. 35. KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

Tilhøva i Danmark er uhyre spent for tida uten at vi har sikre meldinger om hva som foregår. Men sikkert er det at det tyske presset auker og at landet har sett sin roligste tid under okkupasjonen. Hitler krever nå tusenvis danske arbeidere til tysk industri og 30.000 mann til den fortvilte stilling han er i på østfronten, dessuten krever han svære leveranser av matvarer. Den danske forbryterbande som heter Frikorps Danmark har terrorisert Kjøbenhavn i noen dager, et par legionærer skal være henrettet av tyskerne, og den tyske overkommandant i Danmark, general Lutken, skal være avsatt. En venter også at Danmark vil bli tvunget til en krigserklæring mot Sovjet-samveldet, likesom det i si tid ble tvunget til å skrive under antikomminternpakten

Finfølelse. Vi har sjelden æ vidne til et slikt vemmelig skuespill som den nasistiske propaganda som er laget på de ulykkelige ofre etter det engelske bombardement i Oslo 25-9. Ikke engang de døde skal få kvile i fred for de nasistiske gravskjendere. Likene skal brukes i politisk propaganda. De som ble rammet av bombardementet blir mot sin vilje brukt som offer for den innpåslitne nasistiske veldedighet. NS fant et nytt høve til å terrorisere norske borgere og rane deres gods. Det norske folkets holdning trenger ikke NS å lære oss om. Ingen beklager bombardementet i og for seg, men at bombardementet denne gang var mislykket. Også de notoriske undermålere i NS er ikke tjukkere i hue enn at de vet at bombefiyenes mål var gestapohuset og det tyske hovedkvarteret i KNA, og ikke sivil eiendom. Hovedårsaken til at norske liv gikk tapt var at våre «beskyttere» lot flyalarmen gå etter at bombene var falt.

«Jeg har aldri sett noe så rått», sa en kvinnelig nasist, som dessuten vil gå for å være gudelig, om disse bombardementene. Hun ble kvit av hellig vrede da vi tok dagens nr. av Aftenposten og viste fram et par skrytene notiser om tyske «bedrifter» mot husbygninger i Stalingrad.

I den selebre «avis» som heter «Aker og Bærums budstikke» finner vi følgende i samband med bombardementet: «Så lenge det overhodet finnes jøssing-plutokraters penger å inndra, er det ikke påkrevet at krigsskadetrygden utbetaler et eneste øre. En ordning som denne vil sikkert vinne gjenklang hos størsteparten av det norske folk». Vi vet ikke om vi skal rekne dette bladet for et «offisiøst» organ, for å bruke et nyordnet uttrykk. Men små gryter har jo også ører, heter det. Det skulde bare være interessant å vite hva salig folkeretten vilde ha sagt til et slikt framlegg.

Fra pressa, «Da NSDAP overtok makten i Tyskland, var partiet tallmessig lite. I Norge skjer for tiden noe lignende». Gauleiter und Reichsstatthalter Wegener om NS's 8 riksmøte. Overskrift i Aftenposten 30-9. Og vi som trodde at NS var det tallmessig sterkeste parti som Norge noensinne har hatt.

Den finske avisa «Suomen sosialidemokratti» hadde den 28-9 en artikkel som er typisk for stemninga i Finnland nå. De storfinske kretsene tar til å forstå at de har satt på en

Ny vinter —

Vi går en ny vinter i møte. Det er mange høl vi har måttet spenne inn livreima sida sist. Det norske folket gjennomlever nå si hardaste tid i hele sin lange saga. Terror, en djevelskap uten sidestykke i all historie, svelterasjoner og fengsel, er vår lagnad i dag. En rekke av våre djerveste og mest offervillige menn og kvinner sitter bak fengselsmurene. Deres grønnkledte og rasende voktere har innført en regime bak murene som er for sinnsykt til at vi greier å nevne noen av de detaljer som daglig kommer oss for øre. «Jeg tror jeg skal greie å overleve dette», sa en kvinnelig fange til sine kjære, som aller nådigst hadde fått lov til et besøk. Men hun klaget ikke, denne djerve kvinne. Og det norske folket klager heller ikke - trass i all elende, trass i at det skjærer en inn i ens inste hjerterøtter å se sine forsvarsløse kjære lide umenneskelig fordi de var trofast mot det beste i seg - det norske. Nei, nordmenn klager sannelig ikke over sin lagnad i dag, heller ikke de norske mødre og hustruer som har gitt sine sønner og menn for folkets sak. De vet at ute i verden lider hundretusen andre den samme lagnad i kampen mot den samme fienden.

De klager ikke, for aldri klaget noe fritt folk over den prisen det måtte kjøpe sin fridom med. Når vi nå går en ny hard vinter i møte, er det ikke for å være alene med vår sorg og sult bak blendingsgardinene, Vi vet at seieren, vår seier vil komme. Vi vil kjempe videre for den, være den verdig. Intet offer er for dyrt for vår fridom. I trygg tillit til sin endelige seier vil det norske folket gjøre denne vinter til sin siste krigsvinter, Slagkraften til den nasistiske verdensfienden er ved å løbe ut av det veldige blodtapet i øst. Den kan skryte av landevinninger, av veldige «seirer», den har gang på gang tilintetgjort fiendens armeer - i sin propaganda. Men den russiske røde arme er ennå usvekket, og de alliertes øvrige armeer har så godt som ikke vært i felten ennå. Derfor når nå nervøsiteten og villskapen hos nasibødlere sine høgder. Gjengjeldelsens time vil slå. Vi lar de strategiske betraktninger ligge, men så mye tør vi si at denne vinter på østfronten vil få avgjørende betydning for seieren, og den blir IKKE tyskernes. Russerne har tapt landområder - de har måttet ofre og ødelegge sine mest verdi-

illegale grupper og at resultatene lot [illegible] på seg.

[illegible]idlertid har det ved dyktig, energisk [illegible]utholdende arbeid lykkes å få snudd,

[illegible] nåværende tidspunkt er ikke heldig. Det *kan* føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

[illegible] fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

Fra Tyskland. At det nå knaker temmelig hårdt i flere fuger og band i det tyske samfundet, er noe alle har merket seg, om ikke av annet så av alle de evindelige forsikringer om at det «livsrom» tyskerne nå har vunnet er nok til for alltid å forsyne hele Europa. Hvorfor er det ellers nødvendig å gjenta denne frasen hver evige dag om det ikke er for å møte den stadig stigende tvilen som brer seg først og framst i Tyskland sjøl? De hærtatte land trenger ingen oppstivere her. Folket vet at denne vinter vil føre dem inn i hungersnøden.

For litt sia fikk tyske soldater på heimlov fra østfronten en pakke mat «fra der Fuhrer» på grensestasjonen til Tyskland. Hva skulde det tjene til når det ellers er mat nok både ved fronten og heime? For ei tid sia leste vi i pressa om en tale som den fung. landbruksminister Baeke hadde holdt til det tyske folket. Det ble her sagt at rasjonene skulde aukes og våre heimlige aviser tegnet et rosenrødt bilde av den tyske heimefronten.

Dette var bereknet på oss. Den tyske presse måtte være mer nøktern av hensyn til sine lesere som hadde en annen føling med situasjonen enn vi. Hele Backes tale ble her til truende alvårsord til det tyske folket om å spenne livreima ennå mer inn. Han opplyste dem om at trass i alle aukede tiltak hadde tysk landbruksproduksjon gjort et sterkt svikt i år og advarte mot å sette lit til store leveranser fra de okkuperte områder i øst, som var så ødelagt av krigen at det vilde ta lang tid for tysk produksjon å nyttiggjøre seg dem. Den tyske høst ble i fjor 30 pct. under normalen og Backe rettet truende ord til bøndene om å gjøre sin «nasjonalsosialistiske plikt» og levere ennå mer enn før. «Dere må produsere mer og nyte mindre», var hans budskap til dem. De aukede rasjoner, som ellers bare kommer en brøkdel av bybefolkningen til gode, må bøndene betale.

Dessuten skyldte Backe på at Tyskland nå hadde 6 mill. utenlandske krigsfanger og arbeidere å fø på. Ellers melder tysk presse om alle de uoverstigelige vansker som deres overbelastede industri møter. Det finnes snart ikke tyske arbeidere og håndverkere tilbake, og håndverket sjøl holdes oppe av åreforkalkede gamlinger. Det er rådløst for sivile å få håndverkshjelp. De må feie sjøl, gjøre murer- og innredningsarbeid sjøl. Og de 6 mill. har ingen interesse av å holde industrien oppe.

Den tyske propaganda om deres sterke stilling på heimefronten er som all annen propaganda fra den kanten bereknet på å bryte ned moralen hos de underkuede folk, på å gjøre dem motløse.

Et talende tegn er de tyske terroraksjoner i Belgia og Frankrike, for ikke å snakke om Polen, Tsjekkoslovakia, Jugoslavia osv. Hundrevis av franske og belgiske patrioter myrdes og deporteres i disse dage. Menn mellom 18 og 50 og kvinner mellom 21 og 35 år skal utskrives. Tyskerne setter ikke i gang tvangstiltak — Langt ifra! Det er bare et «legitimt bidrag til den europeiske livskamp» som Belgia skal betale. Alle folk står i «takknemmelighetsgjeld til Tyskland» og har derfor plikt til å sende arbeidere og frontsoldater.

Den 10 oktober feiret det kjempende kinesiske folket sin 31-årsdag som republikk. I over 6 år har nå dette folket ført en heltemodig krig for sin rett og sitt sjølstyre, en kamp som ved sia av det russiske folks i dag søker sin make i historien. Intet under derfor at det russiske folk fra første dag ble deres naturlige allierte. Ellers har kineserne bare hatt seg sjøl å lite på. USA og England har i høve av 31-årsdagen erklært at de vil gi opp alle sine «interesseområder» i landet etter krigen. Det er en velfortjent takk til det folk som sammen med det russiske tar de tyngste tak i verdens fridomskrig, og en gammel urett som gjøres god igjen.

Finnland. Etter å ha vært et svensk lydrike i flere hundre år, kom Finnland i 1909 under tsarveldet, men landet fikk etterhvert en friere stilling enn de andre folk som tsaren undertrykket. Dette kom av utviklingen av et finsk borgerskap som støttet seg til det opposisjonelle borgerskapet i Rusland sjøl. Forholdet til Russland var godt og flere nålevende finske embetsmenn var den den gang i tsarens tjeneste, f.eks. Mannerheim. En del av borgerskapet var orientert mot Sverige, tok svenske navn osv., ikke så mye på grunn av «nordiske» tilbøyeligheter, men av enkle økonomiske interesser. Under revolusjonen i Russland 1917 fikk Finnland fullt sjølstende, men da den også bredte seg hit til soldatene og arbeiderne her, ble det borgerkrig. Den ble slått ned etter grufulle massakreringer av revolusjonære av en tysk invasjonshær tilkalt av det finske borgerskap, som sia har funnet sine naturlige allierte i Tyskland, særlig sia Hitler kom. De indre tilhøve har vært mye av en latent krigstilstand i åra etter 1917. Arbeiderrørsla var maktesløs og halvt illegal etter tapet av sine beste krefter. Enhver opposisjon ble kvalt og verden ble vidne til terrorforfølgelser i

---

fulle distrikter for sin og alle folks fridom. De har måttet ofre hundretusen av sine beste sønner. Og de har ennå sin kampmoral og sin kampstyrke i behold. Situasjonen var aldri så farlig som da fienden i fjor sto framfor Leningrads og Moskvas murer I vinter vil utmattelseskrigen mot den tyske verdensfiende gå videre - til endelig seier. »Tapte landområder kan tas tilbake, men fallne soldater kan ikke kjempe mer», dette har vært en viktig strategisk regel hos russerne. Denne motstanden er det som gjør at vi går en ny vinter med trassigt mot i møte. Men våre våpen skal heller ikke kvile. Dessverre er det enno dem mellom oss som foretrekker å være publikum i sitt folks fridomskrig, som tror de kan holde seg sjøl utafor all fare og som er mest opptatt med å fortelle oss andre hvor «hensiktsløst» det er å kjempe. De vil etterpå gjøre krav på den borgerrett de ikke har fortjent. Norges kjempende menn og kvinner i dag har gitt sine landsmenn den anskuelsesundervisning i fedrelandets historie som gjør det klart for oss hvorfor nordmennene måtte vinne i 1814 og 1905. Visse herrer har også latt oss forstå årsaken til den 400-årige natt i vår historie.

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.
Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lykkes å få snudd,

ende tidspunkt er ikke heldig. Det *kan* føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!

tida som fulgte ikke bare mot arbeiderrørslars folk, men mot liberale elementer i det hele. Det er nok å minne om Lapporørsla. Visse retsmetoder med kidnapping og terrorisering av vitner gjorde det klart at Finnland sto nokså langt fra Norden ennå. Det fascistiske partiet IKL var sterkt innom visse kretser av borgerskapet og 90 prosent av offiserene var fascister. Som fascistene i andre land drømte de om «livsrom» - et storfinnland på Norges og Sovjets kostnad. At de sammen med Hitlertyskland drømte om et «korstog» mot Sovjet, var naturlig nok. Karakteristisk var en episode fra 1938 da den finske nestkommanderende, general Sichvo i fylla ga ordre til grensevakta om å gå til åtak på russerne. Det var bare så vidt at en storpolitisk skandale ble avverget. Det var alltid det mest intime vennskap mellom den tyske og finske generalstab. Etter de siste to års hendinger har derfor Sovjets krig med Finnland i 1939-40 kommet i et noe annet lys. Folk flest tar til å forstå at verden i dag kanskje var i en enda verre stilling uten Sovjets defensive tiltak den gangen for å trygge sjølve hovedinngangen til landet, Leningrad. En tar også til å forstå at det ikke er så uforklarlig likevel at Finnland kjemper på tyranniets side i dag, som Tysklands øvrige vasallstater. Vi har ofte sett «bolsjevikangsten» hos finnene brukt som forklaring til at de mot sin vilje har kommet i krig på gal srde. Hos den tyskvennlige delen av borgerskapet sier jo hatet mot det russiske system seg sjøl. Ellers skal vi være merksam på at all meningsytring på dette felt har vært strengt sensurert i Flnnland. Vi kan jo også nevne at selskapet for fred og vennskap med Sovjet. som ble tillatt etter krigrn i 1940, i de få måneder pet fikk lov å eksistere fikk flere medlemmer enn f.eks. det finske arbeiderparti noen gang hadde. Det er de finske nasikretsene som har ført landet mot undergangen. Det er tydelig å merke at det gjærer under overflaten nå. De ledende kretsene tar til å forstå at de har satt på den tapende hest og forsøker å ro seg i land ved å fraskrive seg ansvaret. De ber om «forståelse». Den tid tør ikke være langt unna at det hardt prøvede finske folket rister sine undertrykkere og falske profeter av seg. De vet at fridommen vil det få av de land det i dag kjemper mot, og bare der.

For ei tid sia kom en avdeling av «flyhirden» inn til «minister» fuglesang, «folkedommer» Stenersen og «riksadvokat» Nordvik og ga herrene en herlig omgang juling. Herrene er gamle frimurere og skulde etter partilovene ha korporlig straff. »føreren» for banden, den beryktede kaptein Ågård, som ble dømt til døden som landssviker under felttoget i Norge, er imidlertid arrestert på grunn av denne «straffe-ekspedisjonen». Men «flyhirden» har nå troppet opp hos Quisling og forlangt ham frigitt, samt at de gamle frimurere skal dømmes av en partidomstol.

Den 1 juli var det 5844 nordmenn i Sverige. Ikke alle var flyktninger

1293
A
3 NOV. 19..
Mappe 21
36
Jfr.
19½

FRIHETEN

Nr. 36. KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

Den «nye» tida —

Alle hederlige mennesker er i dag klar over svindelen og løgnen i propagandaen for «nyordningen» i verden, så det er ikke derfor vi skriver disse linjer. Det var nok enkelte svake sjeler, sikkert personlig bra mennesker, som lot seg blende av propagandaen til og begynne med. Kanskje nasismen trass i alt var bedre enn sitt rykte? Men etter å ha erfart nyordningen på sin egen kropp i veil 2 år, har de bittert fått angre sin svakhet. Likevel kan vi ikke la være å dra fram et par ting fordi netopp disse døme i noen få barske lirjer tegner hele den moralske forsumpning som nasismens folkeforgiftning skaper i menneskesamfunnet. De viser hvordan individene sjøl blir åndelige krøplinger. undermennesker, i denne atmosfæren. De har som Per Gynt fått Dovregubbens trollsnitt i øyet. De ser skjevt, «men alt de ser, tykkes gildt og gjevt». Så er det etterpå så lett å toe sin samvittighet ren ved å hevde at massakreringene av sivile i et okkupert land «historiens naturlov» og andre mystiske makter ansvaret for. Vi skal som sagt bare ta et par døme her. Vi leste for litt sia at japanerne har funnet på å benrette amerikanske flygere for «umenneskelig krigsføring» og brudd på folkeretten. For en gangs skyld kom de tyskerne i forkjøpet med å finne på en ny skjensel, men så har de med vanlig sadistisk glede grepet tanken. Folkeretten. Er det ikke som en skulde høre en kald daumannsflir midt i uhyggen, en hånlatter fra de tusenvis massakrerte på Øst-Europas sletter, alle myrdede jøder, alle som er myrdet for sin tro og sine idealer. krigsfangene i lenker og band i alle land. Hva sier de som ribbes til skinnet i folke«rettens» navn, alle sivilpersoner som må erstatte krigsskade som tyskernes militære motstandere gjør på okkupert område. Eller for å ta et annet døme: En tysker i Amerika blir skutt for å ha gjemt en landsmann og spion rømt fra en fangeleir. La oss si det med det samme. Vi synes slik framferd er umenneskelig hvem som enn begår den. Men hva skal vi undertykte i vårt land si når våre bødler gråter sine ekle skinnhellige tårer over denne «uretten». Ja, hva skal Europas undertrykte si til dette som har en veldig hær av myrdede helter, myrdet fordi de bare fulgte menneskehetens første bud om å elske sin neste - også om det ikke var en landsmann

illegale grupper og at resultatene lot vente på seg.

Imidlertid har det ved dyktig, energisk og utholdende arbeid lykkes å få snudd,

nåværende tidspunkt er ikke heldig. Det *kan* føre til splittelse og indre strid, og det må unngås. Slike forslag må, hvor gode og velmente de enn er, vente til et mer

Gi fagforeningskontingenten som minimum til illegalt arbeid!